

РЕШЕНИЕ

№ 1550

гр. София, 09.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11159** по описа за **2022** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на СДВР срещу съдебно решение № 4137 от 03.11.2022г. по нахд № 8377/2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 116-ти състав, с което е отменен електронен фиш серия Г № 0030557 от 08.10.2020г. издаден от СДВР за налагане на имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл. 638 ал.4 вр с ал.1 т.2 от Кодекса за застраховането вр с чл. 461 т.1 от КЗ за нарушение на чл. 483 ал.1 т.1 от КЗ.

Касаторът твърди, че решението е неправилно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и необосновано. Счита, че електронният фиш отговаря на утвърдения образец и с оглед посочените в него законови разпоредби ясно и недвусмислено е посочено, че санкционирано е именно юридическото лице, а не неговия представител, поради което не е налице твърдяната от районния съд неяснота досежно това обстоятелство. Моли да се отмени съдебното решение и вместо него да се постанови друго с което се потвърди процесния електронен фиш. Претендира юриск.възнаграждение.

Ответникът – „НОРЕЯ“ ЕООД, в писмен отговор и в с.з. чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на

СРС. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима.

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Съдът споделя направените от въззивния съд правни изводи, поради което не следва да ги преповтаря.

Според чл. 647 ал.3 изр. първо от КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата. По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), вкл. регламентирания изисквания за изискуемото се съдържание на електронния фиш. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. В настоящият случай издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с АТСС нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ не отговаря на императивните формални изисквания, визирани в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, по отношение на неговото съдържание. Липсва обективизирано каквото и да е било описание на нарушението от фактическа страна. Посочената нарушена разпоредба на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ указва, че договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което: притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор; Отговорността обаче, при неключването е предвидена в отделни санкционни норми, в чиито състав са включени различни обективизиращи признаци. Първата от тях, в хипотезата на чл.638, ал.1 КЗ, въздига в нарушение самото бездействие по неключване на изискуемия договор, а втората – тази на чл. 638, ал. 4 изисква и управление на автомобила, за който не е сключен договор от неговия собственик. Иначе казано, нормата на чл. 638, ал. 4 от КЗ допуска да се издаде електронен фиш за нарушение, изразяващо се в липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, но само при управление на моторно превозно средство. След като нарушението на задължението по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ е установено при управлението на автомобила и е заснето с АТСС, то следва в издадения ел. фиш да е изрично посочено, че автомобилът е бил управляван в момента на констатиране на нарушението. В случая безспорно се установява, че в ЕФ липсва описание на

съставомерното обстоятелството, че е установено управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор. Липсата на описание на нарушението ограничава възможността на нарушителя да разбере в извършване на какво точно нарушение е обвинен.

На следващо място съдът намира, че в електронния фиш е налице и абсолютна неяснота относно санкционирания субект, доколкото в същия е посочено, че извършителят е „законен представител на ЮЛ, което е собственик на МПС, не е сключил 33 Г.О.“ Същевременно е наложена имуществена санкция в размера, предвиден за юридически лица, съответстващ и на посоченото правно основание – чл.638, ал.1, т.2 КЗ. Самият ЕФ е озаглавен „Електронен фиш за налагане на имуществена санкция“. При това положение е неясно дали наказаното лице е законен представител на ЮЛ или дружеството „Норея“ ЕООД. Следва да се отбележи, че в случай, че е физическото лице – законен представител, то той безспорно не е собственик на автомобила, а такъв е търговското дружество. Освен това с ЕФ не е наложена глоба, а имуществена санкция, относима само и единствено за юридическите лица. Тоест, съобразно наложеното наказание по тълкувателен път може да се изведе, че санкционирано е юридическото лице, собственик на МПС, посредством налагането на имуществена санкция. Индивидуализирането чрез тълкуване на нарушителя обаче е недопустимо, тъй като извършването на деянието и неговия извършител следва да бъдат установени по несъмнен начин. Липсата на изрично посочване на нарушителя не позволява да се извърши преценка относно индивидуализиране на наказанието, а също така и пречатства процеса по изпълнение на наложеното наказание.

В съответствие с горните съображения, настоящата съдебна инстанция приема, че решението на СРС е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските: При този изход на спора и на основание чл. 63д ал.1 от ЗАНН, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на направените по делото разноски. Направеното от касатора възражение за прекомерност на заплатеното адв. възнаграждение съдът намира за основателно, предвид, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност в сравнение с другите дела от този вид, поради което адвокатското възнаграждение следва да се редуцира до минимума в размер на 500 лв. съобразно чл. 18 ал.2 вр с чл. 7 ал.2 т.2 от Наредбата за минималните адв възнаграждения.

Водим от горното, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 4137 от 03.11.2022 г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 116-ти състав, постановено по НАХД № 8377/2022г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на „НОРЕЯ“ ЕООД сумата от 500 лева, разноски по делото

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: